

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Uniwersytetu w Lipsku „Albertina” 951b, k. 126–127

Odczyt: Maciej Mięka

Artykuł 118 [Gn. 113]

[118] De eo. Nunc attendatis de civitate Meydeburgis.

Nunc attendatis de civitate Meydeburgis. Cum primo Meydeburg locata fuerit seu fundata [k. 126v] imperatoris Ottonis Magni consilio, et fuit stabilita in suo iure, sicut nunc tenet in suo iure municipali secundum consuetudinem antiquorum, et Hallis civitas in ea est fundata, idcirco utraque uno utitur iure. Eapropter omnes de Polonia, de Bohemia, qui sub iure Theutunico sunt locati et de marchia et de Meyssenensi provincia, et de marchia Luziciensis, hii omnes ius suum in Hallis recipere debent, et de civitatibus, que in hiis districtibus locate sunt. Et si sententiam ingnoraverint aut defectum in ea habuerint in una [/] sententia, hanc oportet querere in Meydeburg. Idcirco, quia omne municipale ius protegit, quod iure terrestri fieri non potest, qui cum sententia reprobata de marchia ad comitatum trahi possit, quia marchio secundum suum arbitrium aut propriam gratiam iudicat, quod comes non facit, sed iudicat sub banno regio. Hoc non fit in omnibus civitatibus, ubi bannum regium est, quod vir demeretur tria talenta iudici feodato sub banno regio. Sin autem iudicatur sub banno regio, tunc sculteto demerentur octo solidi de iudicio [k. 127] cum sententiis scabinorum. Idem fit burgravio. Scabini undecim esse debent, et scultetus duodecimos esse debet, quia burgravio primam sententiam diffinire debet. Quia burgravius nullum bannitum iudicium absque sculteto potest habere, nec scultetus absque hiis undecim scabinis in vero loco iudiciali.

[hasła: miasto, Magdeburg, Otto Wielki, prawo niemieckie, zwyczaj, Halle, Polska, Czechy, Miśnia, Marchia Łużycka, wyrok, skarga, sąd królewski, sołtys, sędzia, ławnik, burgrabia, sąd wyłożony]